

Hakalainen

Haukiniemen Hakan 60-vuotisjuhlalehti

Kesäkuu 2013

Juhla keskeyttää arjen

Niin on aika vierinyt, että on jälleen juhlien aika. Haka juhlii taas Hiesulla, kuten kaksi vuosikymmentä sitten.

Niistä juhlista on sukupolvi osittain vaihtunut ja Hakan perustajajäsenten rivit ovat harvenneet. Mutta on jonkinlainen ihme, että seuramme toimintaan on melkein aina löytynyt uusia toimijoita. Nämä puurtajat ovat omalla tarmokkuudellaan saaneet seuran sinnittelemään hengissä vaikeinakin aikoina.

Välillä lasten ja nuorten ikäluokat olivat kylillä niin pieniä, että mielekkään toiminnan keksiminen oli vaikeaa. Tällä hetkellä tilanne näyttää hyvältä. Lähikyliltä löytyy pieniä pelaajia kaukaloon ja osallistujia Hakan liikuntakerhoon. Liikuntakerhon toiminta on juuri nyt sitä mitä pienen urheiluseuran toiminta parhaimmillaan voi olla. Toivottavasti kerhon vetäjillä riittää ideoita ja voimia pitkälle tulevaisuuteen!

Kilpaurheilu loppui seurasta jo aikoja sitten ja vaikuttaa siltä, että joukkueurheilusta on ainakin tois-

taiseksi luovuttu.

Nykyisin on tarjolla runsaasti lajeja, joita harrastaa pienemmällä porukalla tai vaikka yksinään.

Liikuntapaikkojen osalta Hiesun kentän kohtalo näyttää huonolta. Kyliltä ei ole saatu kasaan pientäkään jalkapallojoukkueellista pelaajia, jotka sitä aktiivisesti käyttäisivät. Metsäkoulu siirtynee Savonlinnaan, joten sieltäkään ei tule satunnaisia käyttäjiä. Vain aika näyttää, miten käy.

Jos Hiesun tulevaisuus näyttää huonolta, kaukalolla sen kun rymistellään. Vuodesta toiseen palavat valot kylän keskustassa ja leutoinakin talvina on sinne jää tehty.

Menneenä talvena jää oli luistelukunnossa peräti kolme kuukautta ja vielä maaliskuullakin kuului luistinten kahina. Pari vuotta on kaukalon kuntoa ja kunnostusta mietiskelty. Kaukalon laidat ovat osittain lahot ja uusimisen tarpeessa. Samoin kaukalon pohja, valot ja sähkötekniikka vaativat korjausta ja uusimista. Johtokunta on päättänyt aloittaa kaukalon

kunnostamisen suunnittelun. Se aloitetaan viimeistään, kun näistä juhlista on toivuttu.

Varsinainen kunnostus on tarkoitus aloittaa ensi vuonna, mikäli rahoitusasiat ja hankkeen omarahoitus saadaan ratkaistuksi. Kaukaloa korjataan osittain talkoilla, joten kutsun ainakin lähellä asuvia lukijoita yhteisiin työtehtäviin.

Tämän peruskorjauksen jälkeen kaukalon valot loistaisivat tulevaisuudessa ja kertoisivat ohikulkijoille, että tässä kylässä on hyvin toimiva urheiluseura!

Toivotan kaikki hakalaiset mukaan seuran 60-vuotisjuhliin Hiesulle.

Juha Saunisto, puheenjohtaja

Aikamatka Hakan 60-vuotiseen historiaan

Päätimme tehdä 60-vuotisjuhlan kunniaksi pitkästä ajasta Hakalainen-lehden.

Tämä lehti sukeltaa Hakan historiaan eri vuosikymmenten kautta. Seitsemän seuran toiminnassa mukana ollutta muistelee, mitä on tapahtunut milläkin vuosikymmenellä.

Vaikka sivun ylälaidassa on loke-roitu tietyt vuosiluvut, ovat useimmat olleet mukana enemmän kuin yhdellä vuosikymmenellä. Siksi tarinat lomittuvat sopivasti edelliselle ja jatkuvat seuraaville vuosikymmenille.

Aikamatka menneisyyteen alkaa nykyhetkestä ja etenee menneisyyttä kohti.

Mielenkiintoisia tarinoita ja henkilöitä Hakan historian varrella on. Harmittavaa on se, että vuosikymmenten kuvamateriaalia oli tavallista hankalampi saada kasaan.

Kuvia on otettu lähinnä kymmen-vuotisjuhlissa, ja emmehän me halua tässä lehdessä juhlia muistella vaan toimintaa.

Kuvien puute kertoo tietysti oleellisen. Hakalle toiminta, liikunta ja urheilu on aina ykkönen. Ei kuvissa patsastelu. Parempi oikeasti niin.

Ossi Tynkkynen,

Hakalaisen toimittaja

Hakalainen 2013:

Toimituskunta: Ossi Tynkkynen, Juha Saunisto ja Jukka Laurio
Sähköposti:

haukiniemen.haka@gmail.com

Liity jäseneksi

Haukiniemen Hakan jäseneksi voitte liittyä maksamalla jäsenmaksun.

Henkilö 10 euroa,

koko perhe 20 euroa

Jäsenmaksuja ottavat vastaan johtokunnan jäsenet. Vaihtoehtoisesti voi maksaa jäsenmaksun suoraan seuran pankkitilille: **565004-443430**.

Maksun viestikenttään tieto siitä, keitä henkilöitä maksu koskee.

Jäsenenä voi osallistua ilman lisämaksua seuran ylläpitämille salivuoroille. Talviaikaan pelataan ainakin sählyä Enonkoskella ja Varpalassa.

Hakan johtokunta 2013:

Puheenjohtaja: Juha Saunisto.

Varapuheenjohtaja: Ossi Tynkkynen.

Sihteeri: Mervi Niiranen.

Rahastonhoitaja: Kalle Kaartinen.

Jäsenet: Olli Loikkanen, Jukka Laurio, Pirkko Malmstedt ja Nicola Harris.

www.haukiniemenhaka.net

Maanantaisin Juvolan koulun kentällä iltakuudelta pidettävä liikuntakerho on tällä hetkellä vilkkaimmin liikkuva osa Hakan toimintaa. Kesällä 2013 pelataan ainakin pesäpalloa.

Liikettä kinttuihin

Mervi Niiranen, perheenäiti ja lähihoitaja Varparannalta.

Milloin mukaan: Vuonna 2002, jolloin lasteni kanssa tulimme pelaamaan Varpalaan sählyä sekä sekä valloitimme Haukiniemen kaukalon talvisin luistellen ja pelaillen.

Hakalalaisuus: Johtokunnassa olen ollut vuodesta 2005 ja 2012 alkaen sihteerinä. Olen ollut mukana järjestämässä tapahtumia/retkiä, toiminut hiihtokoulun ohjaajana sekä naisten jumpan ohjaajana.

Teen yhteistyötä Juvolan koulun kanssa: koululaisten katuviestijoukkueiden kokoaminen sekä koululaissähly että jääkiekkjoukkueiden ”valmennus”.

Vuonna 2007 **Pirkko Malmstedt**, **Riikka Halonen** ja minä kävimme Tanhuvaarassa Nuori Suomen kerho-ohjaajakoulutuksen. Ja niin kerhon nimeksi Liikettä Kinttuihin –kerho.

Osallistujamäärät ovat hieman vaihtelevat vuodenaikojen mukaan. Talvi ja kesä ovat aktiivisempaa aikaa. Keskimäärin noin 15 lasta tai nuorta on mukana liikuntakerhon illoissa.

Joukko on pitkällä aikavälillä (2007-2013) pysynyt samana, vaik-

ka monet ovat lähteneet kouluun Enonkoskelle, Mertalaan ja ammattikouluun.

Heille kerho on myös kohtaamispaikka ja sosiaalinen tapahtuma. Pidän sitä erittäin tärkeänä.

Lajeja riittää. Olemme käyneet Kirsin tallilla Enonkoskella ratsastamassa, keilaamassa Savonlinnassa, olemme retkeilleet Kesämaassa Punkaharjulla, Tanhuvaarassa, jossa kokeiltiin rullaluistelua ja seinäkiipeilyä, Leppävirralla Vesileppiksessä on kokeiltu curlingia, frisbeegolfia ja minigolfia.

Talvisin on järjestetty hiihtokouluja Willanutussa ja Enonkoskella. Lisäksi talviaikaan on pelattu jääkiekon lisäksi sählyä. SaPKon kanssa yhteistyössä on yleensä järjestetty luistelukoulu kerran talvessa Haukiniemeen tai Juvolan kentälle.

Kesällä lajeja riittää: pesäpalloa, norsupalloa, jalkapalloa, sulkapalloa... Katuviestiin on osallistuttu.

Liikuntakerhon valtiolta saaduilla avustusrahoilla on hankittu vuodesta 2008 lajivälineitä: futispalloja, sählymailat, yleisurheiluvälineitä, jääkiekkovälineitä, pingispöytä, erilaisia palloja...

Tavoite on, että kerho jatkuisi täällä haja-asutusalueella ja tekeminen olisi mielekästä, säännöllistä, tavoitteellista, mielenkiintoista ja monipuolista. Haluamme, että kerhoon on mukava tulla omana itsenään.

Uudet ohjaajat ovat tervetulleita. Ja haluan sanoa kiitokset kaikille ja toivotan liikunnallista kesää.

Ilo on liikkua ilman huolia.

Onko tuttuja? Koko kentän futisjengi saatiin kasaan vaivatta vielä noin 10 vuotta sitten.

Pesistäkin pelattiin

Ossi Tynkkynen, perheenisä ja toimittaja Haukiniemestä.

Milloin mukaan: Muistaakseni minut kutsui vuosikokoukseen keväntalvella 1998 Loikkasen Ritu.

Hakalaisuus: Olen ollut 15 vuotta Hakassa mukana. Aluksi olin johtokunnan sihteeri muutaman vuoden. Sitten puheenjohtajana viitisen vuotta. Tämän jälkeen koko ajan johtokunnassa, nykyään varapuheenjohtajana.

Hakan toimintaa 2000-luvun alkuvuosina väritti vahvasti aktiivisesti pyörineet kyläsarjat: pesäpalloa kesällä ja kaukalopalloa talvisin.

Joukkueet koostuivat aikuisista sekä osittain nuorista aikuisuuden kynnyksellä.

Pesäpallotoiminta virisi, kun **Matti Loikkanen** palasi viettämään eläkepäiviään Haukiniemeen. Juvolan kenttää kunnostettiin talkoilla hyvään pelikuntoon.

Välineitä hankittiin: räpylöitä, mailoja ja myös kypärät.

Pesistä pelattiin joka viikko. Kyläjoukkueet oli saatu kasaan Haukiniemestä, Juvolasta, Oravista ja Karvilasta naapurikunnan puolelta.

Yleisöäkin riitti kesäisissä tapahtumissa niin paljon, että lopulta myös Hakan edellinen vuosijuhla, 50 vuot-

ta vuonna 2003, juhliittiin pesäpalloottelua seuraten ja kakkukahveja maistellen.

Valitettavasti pesäpalloinnostus hiipui joitakin vuosia myöhemmin. Onneksi nuoriso on löytänyt nyt perinteisen lajin pariin liikuntakerhossa maanantaisin.

On mukavaa, että hankituilla välineillä riittää käyttöä.

Kaukalopalloa pelattiin useita vuosia kylien välillä.

Haukiniemen lisäsi kyläjoukkueet oli saatu kasaan Juvolasta, Oravista ja Ahvensalmelta.

Kyläsarjaa pelattiinkin kolmessa eri kaukalossa: Haukiniemessä, Oravissa ja Ahvensalmella.

Kaukalopallon kyläturnauksen kiertopalkinto jäi muuten Hakan haltuun ennen kuin pelit kokonaan loppuivat Ahvensalmen turnauksen jälkeen noin vuonna 2010.

Perinteisin Hakan laji oli kuitenkin jalkapallo. Sitä pelattiin vielä kymmenisen vuotta sitten aika vilkkaasti Hiesun kentällä. Jalkapalloturnausrin kuului jokakesäiseen ohjelmaan. Vielä tuolloin oli kohtuullisen vaivatonta saada kasaan Hakalle 11-miehinen täysi joukkue melkein omalta kylältä.

Tänä päivänä se on lähes mahdoton paikka! Vuosikymmenen toisella puoliskolla Hakan aikuisliikunta alkoi hiipua selvästi.

Lasten liikuntakerho, jonka **Mervi Niiranen**, **Riikka Halonen** ja **Pirkko Malmstedt** ponnistivat alkuun, on antanut kimmoketta liikuntaan kymmenillä lapsilla.

Haukiniemen kaukalossakin pelattiin pääasiassa vain lasten pelejä, kun vuosikymmen päättyi.

Toiminta on muuttanut muotoaan, mutta yksi asia pysyy: talkootyötä riittää edelleen. Helpotusta tuli vuosituhannen alussa tukipalkatuista, mutta työnjohtokin kysyy aikaa.

Hakan kuudeskymmenes toimintavuosikymmen päättyi sikäli mukavissa tunnelmissa, että välillä hyvinkin pieneksi riutunut johtokunta sai uutta verta ja toimintatarmoa naisjäsenistään.

1991-2000

1990-luvun alkupuolella sää teki tepposet. Kaksipäiväisen kaukalopalloturnauksen finaalissa jää oli aika lailla pelkkää sohjoa kuten tarkkasilmäinen voi kuvasta havaita.

Syntynyt pallo jalassa

Jukka Laurio, haukiniemeläinen harrastelija.

Milloin mukaan: Kun syntyi kuusikymmenluvulla Haukiniemessä voi sanoa, että syntyi pallo jalassa, positiivisessa mielessä.

Hakalaisuus: Olen toiminut erilaisissa viroissa johtokunnassa ja olen edelleen mukana.

Lytin kanssa tutustuin pallon hallintaan. Pihalla palloilun lisäksi pääsimme pelaamaan kaupungin korttelisarjaa, kun yhdistimme joukkueemme Haapalan Hakan kanssa.

Oski ja Pärnäsen Topi kuskaili. Talvella kaukalon valot vetivät puoleensa kuin yöperhosta ja niin opin melkein luistelevaan.

Kun alakoululaisena vedin päälleni aikuiselle tarkoitettua maalivahdin varusteet ja niiden kanssa rimpuilin, niin luotiin hyvä pohja 90-luvun ketterimmälle kaukalopallomaalivahdille.

Sen aikaiset maalivahdin hanskat painoivat märkinä viisi kiloa ja polvisuojukset 15 kiloa.

Kasvosuojus oli Cooperin muovista muotoon prässätty naamio jossa oli kasvojen puolella pehmukkeina huopatyynti. Kerran sain kiekon otsaan ja sen kerran se vielä kesti.

Seuraavana iltana isojen poikien

vuorolla maski hajosi kiekon iskusta ja Loikkasen Iputla tuli veret otsasta.

70- ja 80-luvuilla tarttunut tarve juosta pallon perässä jatkui muualla suomessa lento- ja jalkapalloillen kun olin lähtenyt muikkukatoa karkuun 1987.

Takaisin kotikylään palasin vuonna 1992 nostettuani edellisenä kesänä Kiteen Kisatoverit jalkapallon IV-divisioonaan. Kaarinan ja Tohmajärven urheilijat tulivat reissulla tutuiksi lentopallon kautta.

Tammelan ja Kiteen puulaakilento-pallomestaruudet tuli voitettua. Iloisia muistoja, vaikka eivät ne ole paljon mitään monen muun hakalaisen saavutusten rinnalla valtakunnan huipputasoilla ja ylemmissä sarjoissa.

Olin lapsellinen paluumuuttaja, joten hakalaisena toimimisen jatkaminen oli heti mielekästä. Lapsille järjestettiin hiihtokilpailua ja luis-

telukoulua. Hiesulla pelailtiin vielä säännöllisesti jalkapalloa aikuiset ja lapset yhdessä. Jalkapalloa ei enää pelattu sarjassa, mutta neljän joukkueen välisiä jalkapalloturnauksia järjestettiin hyvällä (yleisö)menestyksellä ja joukkue saatiin vielä pääsääntöisesti omilta kyliltä.

Linjamiehiksi saatiin monesti Muhosen Risto ja Vellosten Jaakko.

Hakan lavalla on järjestetty tanssikursseja ja monia yksityistilaisuuksia. Lavaa voi nytkin vuokrata edulliseen hintaan ja tietoa asiasta saa johtokunnan jäseniltä.

Lava maalattiin ja kattoon vaihdettiin huopa, joka pitää vieläkin hyvin pintansa oltuaan vuosikaudet koivun lehtien peittämänä suojassa auringolta.

Tämän kevään talkoissa havaitsimme lavan olevan vielä hyvää puuta. Tanssitaustisten iloksi järjestettiin muutamat tanssit. Vielä saatiin Simolan Kaiho keikalle ja olipa eräänä juhannuksena soittamassa surullisen kuuluisa Retuperän WPK, jonka keikkapalkkio aiheutti erikoisen merkinnän tilikirjoihin. Siitä kerron lisää Hakan lavalla heinäkuussa.

Haka pelasi kolme vuotta 5. divisioonassa kunnes monet muuttivat kylältä tai vaihtoivat har-
rastusta. Viimeiset vuodet sarjassa pelattiin vielä Karkin kanssa yhdistetyllä joukkueella. Pelit
jatkuivat puulaakissa ja hallifutiksessa. Kaikkensa jalkapallolle antaneella seuralla oli taas muu-
tama hiljainen hengenvetovuosi. Kaukalo ja Hiesun "Vempli" pidettiin kuitenkin kunnossa.

Luunkova etutoppari

Jukka Vellonen, Alavieskassa asuva 50-vuotias myynti-insinööri ja perheenisä.

Hakalaisuus: Alkoi jo koulupoikana, kun pelailimme jääkiekkoa ja jalkapalloa. Loikkasen Osmo vei meidät pojankoltiaiset Hiesulle Loikkasen Pekan ja Ossin vetämiin harkkoihin. Olikohan Ippukin mukana? Iputta sain ensimmäiset futiskengät. Ne olivat niin isot, että piti pitää villasukkia. Harkkojen jälkeen saatiin limsat kaupan kioskillä "firman piikkiin". Silloin elettiin 1970-lukua.

Minun ikäluokkani nuoruudessa se oli jokailtaista jääkiekon pelaamista kaukalolla. Harjun kammarin ikkunasta katsottiin, milloin kaukalon valot syttyvät.

Se oli merkinä pelien alkamisesta ja yleensä pelattiin koko ilta. Usein kävi äiti hakemassa pois ja kotiin syömään kun ei itse älytty.

Jalkapallo alkoi niistä eka har-koista. Loikkasen Ossi oli meidän nuorten iso idoli.

Talkoilla laitettiin Hiesun kenttä kuntoon. Sinne oli kasvanut puolen kentän verran miehen korkuista leppää. Kentästä tuli hyvä ja siellä treenattiin ja pelattiin sarjapelit.

Jo noilta ajoilta sain sitten sen maineen pelikentillä, mikä edelleen elää täällä pohjanmaallakin. Tuli muuta-

ma keltainen ja taisi tulla punaisiakin kortteja. Kumpurantalaiset meni ihan sekaisin meikäläisen kovasta pelityyl-
listä. Ne kirjotti siitä lehteenkin.

Sinä kautena tuli 9 maalia etutopparin paikalta. Sitä meidän vitosen taivalta sävytti toisaalta kotivoittojen suma ja rumat vierashäviöt.

Jos Ossi pelasi, voitettiin, ja jos Ossi ei pelannut, hävittiin. Hienoin maali minkä tein, oli se Lauritsalan vapari vähän alle puolesta kentästä ihan yläpesään.

Peliä katsoi Airaan Kalevi, isäni pelikaveri 60-luvulta. Kalevikin oli urheilumiehiä ja Hakalainen henkeen ja vereen.

Harjoitteluolosuhteista ei valitet-
tu. Ehkä kummallisissa harjoittelupaik-
ka oli Heinharjunniemi, johon jälle
tehtiin kenttä. Olli veti Ossin ohjein

treenejä.

Tuolloin ei tiedetty mistään läm-
mitetyistä tekonurmista. Nappiksiin
ruuvattiin ruuvit ja katkaistiin hohti-
milla poikki pidon lisäämiseksi. Ja ne
pallot oli pakkasella ihan kivikovia.

Ei tehnyt mieli paljon puskea.
Katkaistut nappiruuvit koituivat
Ojasalon Jannen uusien lenkkareiden
kohtaloksi.

Toinen traaginen tapahtuma oli,
kun muistaakseni Konttisen Oke veti
Kauppisen Topin upouuden Mitren
maalin verkkohakaan ja puhkihan se
meni.

Vastapainoksi kaikilla oli housun
lahkeet rikki noiden tehonastojen
repiminä, kun tehtiin armottomia
liukutaklauksia.

Keväisin levitettiin tuhkaa, että
lumi nopeammin sulaisi Hiesulta.
Ainoaksi isommaksi saavutukseksi
taisi jäädä Savonlinnan Kaupungin
puulaakimestaruus.

Loppuottelussa oli niin kuuma
tunnelma, että vastapuoli taisi yrittää
protestoidakin jälkikäteen. Voitettiin
se nimittäin rankkareilla.

Hakalaisuus ja nuo muistot ovat
edelleenkin vahvasti läsnä.

SavPa eli Savonlinnan Pallon mimmifutisjengi koostui suurimmalta osaltaan Haukiniemen tytöistä. Mimmifutis oli 1970-luvun alussa viimeisiä Hakan aktiivisia lajeja. Toiminta alkoi uudelleen 1977. Siitä lisää alla Olli Loikkasen kertomana.

Uusi alkua seuralle

Olli Loikkanen, Haukiniemessä asuva maanviljelijä.

Milloin mukaan: 1960-luvun lopussa soitin levyjä Hakan lavalla. 1969 valitsivat minut johtokuntaan, kun Jonne Kauppinen oli puheenjohtajana.

Hakalaisuus: Olen ollut mukana pennusta asti. Silloin oli hiihtokilpailuja viikoittain eri taloissa. Kesällä Hiesulla oli yleisurheilukisat myös joka viikko. Johtokunnassa olen toiminut kaikissa rooleissa: puheenjohtajanakin kolme eri kertaa.

Seuran toiminta oli hiipunut lähes täysin 1970-luvun alussa. Vuosikymmenen vaihduttua jalkapalloilijat lähtivät kaupunkiin pelaamaan, ja myös tanssitoiminta päättyi.

Jotain toimintaa oli, mutta yhtään kokousta ei pidetty vuosina 1969-1977. Välivaiheessakin pidimme toimintaa elossa jollakin tavalla.

Tytöt pelasivat jalkapalloa, Varpalassa pelattiin lentopalloa. Jääkiekkoa pelattiin kaukalossa.

Vasta, kun vuonna 1977 tulin viljelijäksi Haukiniemeen, Hakan seuratoiminta pantiin uudestaan pyörimään. Järjestäydyttiin uudestaan, aloitettiin kunnostaa ränsistynyttä kaukaloa. Kaukalo saatiin kuntoon, lätkää pelattiin oman kylän porukalla.

Maalivahteja ei ollut, koska oli vain yhdet suojukset, mutta porukkaa oli paljon. Jalkapallojoukkueellinen porukkaa oli mukana kaukalossa.

Myös jalkapallopelit aloitettiin uudelleen Hiesulla. Savonlinnan puulaakiin kasattiin porukka. Toiminta vilkastui kunnolla, kun vuosikymmen vaihtui. Vuonna 1980 liitettiin Palloliiton jäsen seuraksi ja pelattiin vitosta ja piirisarjaa.

Pelejä oli jopa kaksi viikossa. Yleisöä kävi aika aika paljonkin, ei hävitty myytyjen lippujen määrässä paljon STPS:lle.

Hiesun kenttä kunnostettiin talkoilla 1970-luvun lopulla. Se oli kelvottomassa kunnossa, mutta saatiin hyväksi. Juoksuradatkin tehtiin.

Talkootyöllä on ollut aina elintärkeä merkitys Hakan toiminnalle. Yleisurheilun harrastus alkoi taas. Järjestettiin kesäkisoja, pidettiin myös maastojuoksukisat. Haukiniemessä ei ollut lapsia 1970- ja 80-luvun taitteessa kovin monta, mutta kesäkisoissa heitä saapui kauempaakin Hiesulle.

Jalkapallojoukkueessa oli pelaajia Juvolasta, Varparannalta, Haukiniemestä: Juha Saunisto, Jukka Laurio, Osmo Konttinen, Jyri ja Janne Ojasalo, Esa Laamanen.

Jukka ja Asko Vellonen, Veikko Niiranen, Reijo Ijäs, Jouni Taskinen sekä Pekka ja Jari Nikkonen. Seppo Gynther pelasi kotipelit.

Ossi Loikkanen lopetti SM-sarjassa ja tuli jäähdyttelemään Hakaan. Ose oli vuonna 1980 aika ylivoimainen, koska oli lopettanut KuPSissa vasta edellisvuonna. Autonkuljettajana ja huoltajana toimi Jussi Pehkonen.

60-vuotiaalla Hakalla on myös iso tunnearvo. Ei Haukiniemeä ilman Hakaa osaa ajatella. Se pittää touhua kylillä vireillä.

Merkittävin yhdistys näillä kylillä!

Hakan jalkapallojoukkue 1960-luvulta nousi hienosti nykyistä nelosta vastaavalle sarjatasolle.

Koko kylä mukana

Tuula Kauppinen, Helsingissä asuva ikihakalainen.

Milloin mukaan: Osmo Loikkanen pyysi johtokuntaan 60-luvun alussa. Olin mukana useita vuosia.

Hakalaisuus: Lavalla järjestimme kesäisin melkein joka viikonloppu tansseja. Hoidimme lavan kioskia siskojeni kanssa. Lavalla kävi paljon porukkaa ja kesän kohokohtia oli, kun Kaiho Simola hanureineen antoi tahdit tanssiin. Oi niitä aikoja!

Haukiniemi oli 1960-luvulla monella tapaa hyvin aktiivisen kylä. Oli paljon lapsia ja toimeliaita vanhempia ja aikuisia. Hakan primus moottorina toimi Loikkasen Osmo.

Oli yhdessä tekemisen meininki. Koko kylä eli urheilussa mukana. Talvella oli hiihtokilpailuja ja jääkiekkoa pelattiin Likolammella poikien itse jäädyttämällä jäällä. Ottelujakin oli Makkolan poikia vastaan. Kouluun mentiin hiihtäen. Välitunnillakin kierrettiin kilometrin rataa.

Kesällä ykköslaji oli tietysti jalkapallo, mutta yleisurheiluakin harrastettiin Hiesun kentällä. Muistan, miten vastavalmistunut kenttä kiehto. Sinne oli mukava ajaa pyörällä päivän touhujen jälkeen.

Joka kesä elo-syyskuun vaihteessa

sa Hiesulla järjestettiin Arvi Ikosen muistokisat. Arvi oli ansiokas urheilumies.

Tunnettuja ja menestyneitä, Hakasta lähtöisin olevia yleisurheilijoita olivat Asko Ruuskanen ja Reino Vepsäläinen.

He harjoittelivat Hiesun kentällä. Juoksuradalta muistan ainakin Seppo Tiilikaisen. Yleisurheilun lisäksi pelattiin myös lentopalloa ainakin joinakin kesinä.

Haka osallistui jalkapallossa piirin sarjoihin ja nousi jopa aluesarjaan, joka oli iso saavutus. Taitaa vastata nykyistä 4. divisioonaa.

Haukiniemen poikien lisäksi joukkueessa pelasivat Ahvensalmelta Mikko Sallinen ja Reijo "Ressi" Immonen sekä Savonlinnasta ainakin Juha Leirivaara. Hiesulla Hakan vieraana pelasi ystävyysottelun myös

KuPS, ja mukana oli mm. Matti "Hilima" Hiltunen ja Markku Hyvärinen.

Ossi Loikkanenhan siirtyi sitten KuPSiin ja oli joukkueen tähtihyökkääjä monet vuodet 1970-luvulla. Myös maajoukkueessa hän pelasi.

Jona (Jouko Kauppinen) pelasi maalivahtina monissa Savonlinnan seuroissa ja Joutsenon Kullervossa.

Naisjalkapalloilu alkoi Suomessa 1970-luvun vaihteessa. Haukiniemen tytöt vahvistettuna muutamalla kaupungin työllä pelasimme SavPan joukkueena muutamia sarjaotteluitakin.

Ompelimme itse pelinumerot paitoihin, jotka saimme lahjoituksena KOP:lta.

Muutin pois Savonlinnasta 1968 ja jalkapallo jäi. Muutin kesällä 1972 Helsinkiin ja kysyin, pääsenkö HJK:n harjoituksiin mukaan. Vuodet 1973-1975 pelasini HJK:n joukkueessa. Pääsin mukaan myös maajoukkueeseen. HJK voitti kultaa ainakin neljänä vuotena peräkkäin.

Omat taitoni jalkapalloilijana sain kotikylässä. Pihapeleissä kehittyi pelisilmä ja eri lajien harrastaminen antoi hyvän kuntopohjan.

1953-1960

Hiihtokilpailut olivat arkea 1950-luvulla. Hakan perustamiseen liittyi juhلامarssi 1953. Tanssilava saatiin talkoilla pystyyn. Jalkapalloa pelattiin ahkerasti. Toimintaa oli 1950-luvulla.

Näin kaikki alkoi

Martti Taskinen, Savonlinnassa asuva Haukiniemen Hakan 1. puheenjohtaja.

Milloin mukaan: Perustajajäsen 1953.

Haukiniemen Haka perustettiin Keski-Saimaan kaupan takahuoneessa silloin kun olin kaupanhoitajana.

Lakkautetun nuorisoseura Sarastuksen jälkeensäjääneillä varoilla hankittiin jalkapallojoukkueelle pelipaidat.

Jalkapallo oli se laji, jota kiihkeimmin harrastettiin ja pelattiin joskus talvisinkin.

Talvella oli vähemmän toimintaa alkuaikoina. Hiihtokilpailuissa kierrettiin jonkun verran ja itsekin järjestettiin kisoja.

Kaupan tiloissa voi vaihtaa vaatteita ja Sylvin keittiö toimi kanttiinina kilpailijoille.

Talkoita harrastettiin ahkerasti. Monta miestä meitä oli ja kovasti yritettiin.

Puita vieritettiin urakalla Hakan lavan rakentamista varten ja monet lähtivät talkoisiin illalla ja viipyivät myöhään yöhön, kun päivällä oli hoidettava omat työt, niin kuin minulla kaupan pito.

Naisetkin osallistuivat talkoisiin Hakan hyväksi.

Naisväki siivosi rantakalatarpeiksi muikkuja tai leipoi täytekakkuja arpajaisiin.

Urheilun lisäksi oli paljon yhteistä toimintaa jolla maksettiin pelimatkoja

Kaupan vieressä oli Hakan pitämä kioski, jossa tyttärenikin oli joskus myyjänä.

Kioski oli siihen aikaan suosittu paikka kun kylillä oli paljon väkeä. Sittenhän se hiipui toiminta kun väki väheni.

Siksi on mukava huomata, että Haka toimii.

On se hyvä ja tärkeä asia, että maaseudulla on harrastuspaikkoja ja joku järjestää liikuntaa nuorille ja vanhoille.

Ei tarvitse ajella aina kaupunkiin.

Tarkoitus on olla kesällä Hiesun kentällä juhlimassa.

Mukava olisi tanssiakin seurata ja tavata tuttuja. Kyllä se on pitkä aika se kuusikymmentä vuotta.

Monipuolinen *rakentaja*

NCC hoitaa koko rakennusurakan. Kokeneen ammattilaisen kädenjälki on varmaa kaikilla rakentamisen osa-alueilla. Myös maanrakennusta ja asfaltointia. Haluamme olla hyvän kumppanuuden arvoisia. Ota yhteyttä ja tutustu ncc.fi!

NCC Rakennus Oy
Kauppakaari 1, Joensuu
puh. 050 321 9878/aluepäällikkö Antti Nevalainen
Katso myös: ncc.fi/tyopaikat

Rakennustarvike

LUUKKAINEN

puh. 0400 - 173 532

Laasalantie 871 57310 SAVONLINNA

Rakennusmateriaaleja joka lähtöön.
Valikoimassamme muun muassa puutavara,
kestopuu, eristeet, LVI-tarvikkeet,
ovet ja ikkunat sekä jätevesijärjestelmät.

Perhejuhlat – koulutukset – majoitukset – leirit

Hostel

Willa Nuttu
Savonlinnan Varparannalla

Lisätietoja
pehtoorilta:
puh. 044 571 5890
willanuttu@verkkosaari.net
www.willanuttu.fi

Kiitokset

Tämän aukeman ilmoittajat ovat tukeneet Haukkinie-men Hakaa tämän lehden julkaisussa.

Kiitokset NCC:lle, Rakennustarvikeliike Luukkaiselle ja WillaNutulle. Kiitokset myös Jussi Pulkkiselle (Hiesu) ja Touko Haloselle (Hakan lava) juhlapäivän sähköistä etukäteen.

Lehden tekemistä on tukenut myös sanomalehti Itä-Savo antamalla lehden toimitukselle työvälineet ja ohjelmat käyttöön.

Lehti sisältää runsaasti eri aikakausien kuvia Hakan toiminnasta. Kuvista ansaitsevat kiitokset ainakin Juha Saunisto, Jukka Laurio, Ritva Loikkanen, Olli Loikkanen, Minna Pii, Antti Saunisto, Anssi Väisänen ja Marjukka Loikkanen.

Muitakin on. Heillekin kiitokset.

Tervetuloa Hakan 60-vuotisjuhliin

Haukiniemen Hakan 60-vuotisjuhlat lauantaina 6. heinäkuuta 2013

Päiväjuhla kello 11 alkaen Hiesun kentällä. Puheita, rupattelua, onnitelujen vastaanottoa, kahvittelua, yleisurheilua ja jalkapalloa. Pomppulinna lasten iloksi. Päiväjuhlan kesto noin kolme tuntia. Sateen varalta telttakatos.

Hakan lavan ohjelmaa klo 19 alkaen. **Matti Muhonen** esiintyy. Illan päätteeksi tanssit jatkuvat yhteen asti. **Esko Hiltunen** soittaa hanuria ja **Olli Loikkanen** levyjä. Kioskissa on purtavaa ja juomaa tanssinälkään pikkurahalla.

Varaa taskurahaa kioskievältä, arpajaisia ja Hakan juhlahuivin hankintaan. Hakan juhlahattu on laadukas urheilupäähine. 15 euron hinnalla saa tällä kertaa vastinetta rahalle.

Huivi on mustakeltainen ja hieman vihreää logossa. Aitoihin väreihin voi tutustua verkkosivuillamme: www.haukiniemenhaka.net Juhlahuivia saa tilata

Pirkko Malmstedtiltä sähköpostilla: km.oy@enonkoskelainen.com

Olli Loikkanen näytti mallia, että sujuu se ensikertalaiseltakin. Pirkko Malmstedt, Mervi Niiranen, Ritva Loikkanen (takana), Ida Niiranen sekä Kati Tynkkynen olivat mukana talkoissa.

Juhlahuivi syntyi talkoourakoinnilla

Pirkko Malmstedt esitteli Hakan johtokunnalle idean tehdä talkoilu-päähineitä myytäväksi seuran 60-vuotisjuhliin. Johtokunta siunasi ajatuksen.

Pirkko hommasi kankaat ja Mervi Niiranen lähetti talkookutsuja ihmisille. Ennen pääsiäistä kokoonnuttiin ensimmäisen kerran Juha Taskisen navetaarioon. Paikalla oli kymmenkunta innokasta käsityöläistä.

Navetaarion pöydille levitettiin ompelukoneita, saumureita sekä suuret määrät keltaista ja mustaa kangasta. Pirkko antoi ohjeet huivin

tekemiseen, ja työnjako sujui mutkatomasti.

Osa leikkasi kankaita (Loikkasen Ollille siitä erityismaininta), ja loput keskittyivät ompeluun, missä olikin monta erillistä työvaihetta.

Onnistumisen elämyksiä koettiin, kun huomattiin, että "hei miehän osasin"! Mukava päivä se oli. Yhdessä oli kiva touhuta.

Homma jatkui parin viikon päästä Ritu ja Olli Loikkasen kotona. Talkooväki oli vähän pienempi kuin ensimmäisellä kerralla, mutta tehokasta porukkaa! Miesväkeäkin oli

jopa kaksi, kun Kalle Kaartinen oli saapunut Ollin lisäksi huivinvalmistuspuuhiin.

Ydinporukka, eli Mervi tyttärensä Idan kanssa, Ritu, Olli ja Pirkko ahkeroivat koko pitkän päivän. Ollikin tarttui ompelukoneeseen, ja hienosti sujui!

Huiveja syntyi yhteensä noin 70. Pirkko taisi tehdä viimeistelytyön kotonaan.

Kiitos Pirkolle ja kaikille talkoolaisille! Osta omasi ennen kuin loppuvat kesken.

Kati Tynkkynen